

УДК

ДОСЛІДЖЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНОЮ ЖІНКОЮ В ОДЯЗІ ЕЛЕМЕНТІВ СХІДНОГО ОБРАЗУ

Студ. А.С.Єршова
Науковий керівник Т.І. Попова
Українська інженерно-педагогічна академія

Схід загадковий і неповторний, від нього віє ароматичними маслами і прянощами. Враховуючи, що Схід – це безліч різних країн зі своїми неповторними особливостями, з'являється можливість сформулювати максимально різноманітний гардероб з елементами східного образу. Однак, важливо грамотно поєднувати між собою повсякденний європейський одяг і елементи східного образу, що обумовило актуальність даного питання.

Східний стиль в одязі – це поняття, що характеризує європейський одяг, що має мотиви традиційного (національного) костюму народів Азії, а саме арабського, турецького, індійського костюмів тощо.

Найбільш цікаво елементи східного образу представлено в костюмі для східного танцю. Східні танці можна вважати міжнародним надбанням, оскільки вони народилися з крупинок найціннішого, що було в танці кожного народу. Згадки про танці, які нагадують східний танець (bellydance), зустрічаються у народів Гімалайських гір і Тибету, в давньослов'янських письменах, в давньоєгипетських малюнках і серед археологічних знахідок у вимерлих народів, які жили на території сучасних ісламських держав.

Судячи зі збережених історичними даними, танець живота колись чітко ділився на два види (нижчий - виконували танцівниці Гавазі і дівчата не мусульманки для публіки, в тому числі і за гроші; вищий Авалім - танцювали жриці храмів, при цьому всі рухи були спрямовані на управління власною енергією, танець допомагав вирішити духовні проблеми, поліпшити здоров'я).

У 19 столітті східний танець, названий тоді танцем Соломії, отримав широке поширення в Європі. У той час згадувати в пристойному суспільстві слово "жіночі стегна" і "живіт" вважалося неприйнятним, тому танцівниці того часу виступали в довгих сукнях, стегна підкреслювала хустка.

Зміна танцювального образу почалася значно пізніше - з Голлівуду (з початку 20 століття). Костюми для танцю отримали відтінок гламурності. Вперше в голлівудських фільмах з'явилися танцівниці з відкритим животом, розшитим ліфом і поясом на талії. Все це дозволяло набагато краще розглядіти рухи танцю.

Завершуючий штрих у створення танцю внесли європейці. На догоду європейським і американським туристам, у східних клубах та інших розважальних закладах дівчата стали виконувати танець живота практично в тому вигляді, який зараз вважається «класичним». У 50-і роки 20 століття в Каїрських нічних клубах блищали такі великі танцівниці східних танців як ЗухерЗакі, Аза Зариф, НадджаФуад, Надія Хамді і Ракія Хассан. Багато хто з відомих танцівниць східних танців вплинули на стиль восточного танцю, використовуючи вуаль, меч або змії в якості аксесуарів.

Витоками інтеграції східного вбрання на Захід прийнято вважати 1960-ті роки двадцятого століття. Саме в цей час виник рух «хіппі», прихильники якого захоплювалися індуїзмом, буддизмом і поряд з філософією перейняли манеру одягатися в східному стилі. В 1970 році безпосередньо з східної модою, а саме з

японським стилем, західних дівчат познайомив дизайнер Кензо Такада. У 1980-х роках східний стиль підкорили собі тоді ще молоді Ів-Сен Лоран і Валентино. Асиметричний азійський крій нарядів викликав захоплення і осуд одночасно.

У дизайнерських колекціях періодично з'являються нотки східного стилю. З легкої руки Міуччі Прада подіум заповнили азійські наряди, а в нашому лексиконі з'явилися терміни «пояс обі» і «босоніжки окобо».

Модні західні дизайнери повертаються до теми Сходу, змінюють та пристосовують східний етнічний одяг до потреб західного споживача, використовують в одязі певні елементи східного стилю. Так, для створення східного образу необхідно враховувати певні фактори, а саме: стиль одягу жінки, колір в одязі, елементи східного одягу, орнамент елементів костюму. Аксесуари, макіяж, зачіска.

З метою виявлення більш об'єктивної та повної інформації про популярність елементів східного образу в костюмі сучасної жінки було проведено анкетування. В анкетуванні брали участь двадцять жінок міста Харкова, що займаються східними танцями, або займалися ними раніше та які цікавляться східною культурою.

1. Встановлено, що переважна кількість жінок-респондентів в повсякденному житті частіше всього обирають класичний стиль одягу (40%). Найменш популярними вважають спортивний (7%) та дифузний стилі (3%).

2. З'ясовано, що сучасні жінки, які захоплюються східною культурою в якості елемента східного образу частіше всього використовують хустку (50%).

3. В ході дослідження було з'ясовано, що жінки, що одягаються в класичному стилі віддали перевагу чорному, золотому та синьому кольорам; жінки романтичного стилю – білому, золотому, червоному, рожевому, бірюзовому кольорам; жінки фольклорного стилю – чорному, зеленому, золотому кольорам.

4. У процесі анкетування встановлено, що жінки одягнені в класичному стилі віддають перевагу геометричному орнаменту (75%); жінки романтичного стилю в одязі вважають за краще використовувати образотворчий орнамент (75%); жінки одягнені в фольклорному стилі найбільше всього цінують дифузний вид орнаменту (80%).

5. За допомогою анкетування визначено найбільш популярні види аксесуарів, що використовуються жінками для підкреслення східного образу. Так, найбільш пріоритетними аксесуарами є сережки (40%).

6. Крім того, жінки, які віддають перевагу класичному стилю найбільше всього обирають прикраси круглої форми. Жінки романтичного та фольклорного стилів обрали прикраси фантазійної форми.

7. В процесі анкетування було з'ясовано, що найпопулярнішою зачіскою серед прихильниць східного образу є розпущене волосся (65%).

На основі проведених досліджень стосовно популярності та доцільності використання різних елементів східного образу у повсякденному костюмі сучасної жінки в залежності від стилю одягу сформульовано певні рекомендації.

На основі результатів анкетування встановлено, що найпопулярнішим аксесуаром на думку респондентів є хустинка (50%), оскільки вона є універсальним аксесуаром елемента одягу для всіх стилів. На основі результатів проведеного дослідження запропоновано 3 варіанти малюнку хустинок для класичного, романтичного та фольклорного стилів, які виконано технікою колажування. Ефект колажа досягається за допомогою накладення одного зображення на інше, суміщення декількох фото зображень в одному, іноді навіть з елементами графіки або використання хаотичного набору різноманітних зображень (пазл). Конструктивна характеристика хустинок представлена на слайдах.